

Love, Hope & Gloria

Poulenc

**Koor
Fenix
Amsterdam**

Hans van Beelen
piano

**Oriel
Singers
Liverpool**

Onder leiding van
Felix van den Hombergh

Directed by
Mark McCombs

zaterdag 8 juni 2019
aanvang 20:15 uur
Dominicuskerk
Spuistraat 12
Amsterdam

Programma

Welkom

Vorig jaar bezocht koor Fenix de Oriel Singers in Liverpool, tijdens een zonnig pinkster weekend. We traden toen samen op, waarbij het Gloria van Poulenc de hoofdmoot was. Op zondagochtend leverden we een bijdrage aan een mooie dienst in de parochiekerk 'Our Lady and Saint Nicholas'. En dit weekend brengen de Britten een tegenbezoek. De Oriel Singers bestaan al ruim veertig jaar en ze staan in en om Liverpool bekend als een uitstekend meerstemmig koor. Ze treden op in verschillende kathedralen in de Northwest, maar zingen ook seculiere muziek op verschillende locaties in de regio. Hun repertoire varieert van Bach tot de Beatles en van Gibbons tot Gershwin, met alles daartussenin.

Het Gloria van Francis Poulenc zingen we gezamenlijk.
Daaromheen hebben zowel onze gasten als wijzelf een eigen, aansluitend programma dat hoop en liefde uitstraalt. We wensen u een mooie avond!

Welcome

Last year, Fenix Choir visited the Oriel Singers in Liverpool. We enjoyed a very sunny Pentecost weekend and gave a nice evening concert, with Gloria from Poulenc as the main part. On Sunday morning, we contributed to a service in the parish church "Our Lady and Saint Nicholas". This year, the British pay a return visit.

Founded in 1977, the Oriel Singers are known in and around Liverpool as a talented mixed voice choir. They perform in various cathedrals in the Northwest of the UK, but are equally at home performing secular music in a variety of venues around the region. Repertoire for concerts can range from Bach to the Beatles or Gibbons to Gershwin with everything in between.

This evening, we will sing the Gloria by Francis Poulenc together. In addition, both our guests and ourselves will sing some part-songs that aim to radiate hope and love. We wish you a pleasant evening!

PROGRAMMA

Fenix:

Gabriel Fauré (1845-1924) **Madrigal**
Hans van Beelen, piano

Francis Poulenc (1899-1963) **Margoton**
La belle se sied au pied de la tour
(uit: Chansons Françaises)

Frank Bridge (1879-1941) **O Weary Hearts**

Samuel Barber (1910-1981) **The Coolin**

Eric Whitacre (1970) **With a Lily in Your Hand**

Oriel Singers:

Gerald Finzi (1901-1956) **My Spirit Sang All Day**

Orlando Gibbons (1583-1625) **The Silver Swan**

Sir Charles Villiers Stanford (1852-1924) **The Bluebird**

Gerald Finzi (1901-1956) **Clear and Gentle Stream**

Sir Charles Hubert Parry (1848-1918) **Music When Soft Voices Die**

P A U Z E

Fenix en Oriel Singers:

Francis Poulenc (1899-1963) **Gloria**
Hans van Beelen, piano
Kati Visser-Telegdi, sopraan

Love, Hope

Het zijn niet de minste componisten met wie we vanavond het concert openen: Fauré, Barber, Bridge, Whittaker, Finzi, Holst en Parry. Maar het zwaartepunt van ons optreden ligt natuurlijk na de pauze, bij het Gloria van Poulenc. Een paar inleidende woorden over dit stuk en zijn componist zijn daarom op hun plaats.

Francis Poulenc (1899-1963) behoorde tot de enigszins beruchte groep jonge Franse componisten die bekend werd als de *Groupe des Six*. Deze los-vaste vriendengroep wilde zich losmaken van zowel de Germaanse formaliteit als het Franse impressionisme, door een directe en eenvoudige stijl in hun eigen muziek toe te passen. Van de zes was Poulenc verreweg het meest succesvol.

Poulenc beschouwde zichzelf primair als een componist van religieuze muziek. Toch was het pas in 1936, na zijn terugkeer tot het katholicisme, dat hij zijn eerste religieuze werk produceerde. Een gestage stroom religieuze stukken stroomde vervolgens uit zijn pen, waaronder een mis, het koorwerk *Stabat Mater* en een reeks motetten. *Gloria* schreef hij in 1959, slechts vier jaar voor zijn dood. Het was direct succesvol en is sindsdien een vaste favoriet gebleven bij muzikanten en publiek.

De stijl van Poulenc is zeer onderscheidend, vooral door de sterke muzikale contrasten. De harmonie beweegt tussen Stravinsky's dissonantie en weelderige, sensuele akkoordenschema's; hoekige frases worden afgewisseld met lyrische melodieën. De dynamiek kan binnen twee maten veranderen van een verstild piano tot een uitbundig forte.

Met dit kleurrijke muzikale palet brengt Poulenc vakkundig een breed scala aan emoties tot uitdrukking, van lyrische sereniteit tot onbeschaamde blijdschap. Zoals hij zelf zei: 'Bij het componeren dacht ik aan die Crozzoli-fresco's met engelen die hun tong uitstaken, en aan het groepje plechtig ogende Benedictijner monniken dat ik op een dag zag voetballen.' Poulencs gevoel voor humor en zijn liefde voor het leven schijnen door al zijn muziek, hoe plechtig de tekst ook is.

(met dank aan John Bawden)

& Gloria

The first half of our program tonight features quite an impressive list of composers: Fauré, Barber, Bridge, Whittaker, Finzi, Holst and Parry. Still, the pièce de résistance is of course to be heard after the intermission: Poulenc's Gloria. Some introductory words about this piece and its composer are therefore in order.

Francis Poulenc (1899-1963) was one of a somewhat notorious group of young French composers who became known as the *Groupe des Six*. The aims of the French group were to break away from the twin influences of Germanic formality and French impressionism, and to employ a direct and simple style in their own music. Of the six, Poulenc was by far the most successful.

Although Poulenc saw himself as primarily a composer of religious music, it was not in fact until 1936, following his return to Catholicism, that he produced his first sacred work. A steady stream of religious pieces then flowed from his pen, including a Mass, the choral work *Stabat Mater*, and a series of motets. Gloria appeared in 1959, only four years before his death. It enjoyed immediate acclaim and has remained a firm favourite with performers and audiences ever since.

Poulenc's very distinctive style relies principally on strong musical contrasts. The harmony moves between Stravinskian dissonance and lush, sensuous chord progressions; vigorous counterpoint in clipped, angular phrases alternates with lyrical melodic writing; dynamics frequently range from a hushed piano to an emphatic forte within the space of a bar or two.

Poulenc skilfully uses this colourful musical palette to express a wide range of emotions, from lyrical serenity to unashamed glee. As he himself stated: 'While writing it I had in mind those Crozzoli frescoes with angels sticking out their tongues, and also some solemn-looking Benedictine monks that I saw playing football one day.' Poulenc's sense of humour and love of life shine through all his music, however solemn the text might be.

(courtesy of John Bawden)

Madrigal

opus 35

Gabriel Fauré

Inhumaines qui, sans merci,
Vous raillez de notre souci.
Aimez quand on vous aime

Ingrats qui ne vous doutez pas
Des rêves éclos sur vos pas
Aimez quand on vous aime.

Sachez, ô cruelles Beautés
Que les jours d'aimer sont comptés
Aimez quand on vous aime

Sachez, Amoureux inconstants
que le bien d'aimer n'a qu'un temps!
Aimez quand on vous aime

Un même destin nous poursuit.
Et notre folie est la même
C'est celle d'aimer qui nous fuit.
C'est celle de fuir qui nous aime.

Armand Silvestre (1837-1901)

Jongens:

*Wreed zijn jullie die- meedogenloos –
spotten met wat ons ter harte gaat.
Heb lief wanneer men u liefheeft.*

Meisjes:

*Ondankbaar zijn jullie die niets bevroeden van
de dromen die zijn opgekomen na jullie voetstappen.
Heb lief wanneer men u liefheeft*

Jongens:

*Weet, o wrede schoonheden,
dat de dagen van liefhebben zijn geteld.
Heb lief wanneer men u liefheeft.*

Meisjes:

*Weet, ontrouwe geliefden, dat het
geluk van liefhebben slechts één keer voorkomt.
Heb lief wanneer men u liefheeft.*

Samen:

*Eenzelfde lot achtervolgt ons.
En onze waanzin is dezelfde.
Het is die om lief te hebben die ons ontvlieft;
het is die om weg te vluchten van wie ons liefheeft.*

Vertaling: Koor Surplus [internet]

Margoton

Francis Poulenc

Margoton va t'a l'iau
avecque son cruchon.
La fontaine était creuse elle est tombée au fond
aïe aïe aïe aïe se dit Margoton.
Par là passèrent trois jeunes et beaux garçons.
Que don' rez-vous la belle qu'on vous tir' du fond.
Tirez d'abord dit-elle après ça nous verrons.
Quand la bell' fut tirée
commence une chanson .
Ce n'est pas ça la bell' que nous vous demandons
C'est votre petit coeur savoir si nous l'aurons
Mon petit coeur messir's
n'est point pour greluchons.

*Margoton ging naar de bron
met haar kruikje.
De bron was diep en zij viel op de bodem
au au au au riep Margoton.
Daar kwamen drie schone jongemannen langs.
Wat geeft u ons als we u eruit trekken?
Trek me er eerst maar uit, daarna zien we wel.
Toen het meisje eruit was
begon ze een lied te zingen.
Meisje, dat was niet wat we u vroegen.
Het is uw hartje dat we zouden willen.
Mijn hartje, heren,
is niet voor playboys.*

[vert. Rein de Vries, internet]

La belle se sied au pied de la tour

Francis Poulenc

La belle se sied au pied de la tour,
Qui pleure et soupire et mène grand dolour.
Son père lui demande: fille qu'avez-vous
volez-vous mari ou volez-vous seignour?
Je ne veuille mari je ne veuille seignour
Je veuille le mien ami qui pourrit en la tour.
Par Dieu ma belle fille alors ne l'aurez vous
Car il sera pendu demain
 au point du jour.
Père si on le pend
 enfouyé moi dessous
Ainsi diront les gens
ce sont loyales amours.

*Het meisje zat aan de voet van de toren,
en huilde en zuchtte en klaagde haar smart.
Haar vader vroeg haar: dochter, wat scheelt je,
wil je een man of wil je een broodheer?
Ik wil geen man, ik wil geen heer,
Ik wil mijn lief, die wegwijnt in de toren.
Ach God, mijn lieve kind, dat zal niet gaan
want hij wordt morgen
 bij dageraad opgehangen.
Vader, als ze hem ophangen,
 begrAAF mij dan eronder.
Dan zullen de mensen zeggen:
dat waren trouwe geliefden.*

O weary hearts

Frank Bridge

O weary hearts! O slumbering eyes!
O drooping souls, whose destinies
Are fraught with fear and pain,
Ye shall be loved again!

No one is so accursed by fate,
No one so utterly desolate,
 But some heart, though unknown,
 Responds unto his own.

Responds, - as if with unseen wings,
An angel touched its quivering strings;
And whispers, in its song,
"Where hast thou stayed so long?"

*O moede harten! O sluimerende ogen!
O kwijnende zielen, wier lotsbestemming
is beladen met angst en pijn,
Gij zult weer bemind worden!*

*Niemand is zo vervloekt door het lot,
Niemand zo volkomen verlaten,
 Dat niet een of ander hart, hoewel onbekend,
 Het zijne beantwoordt.*

*Beantwoordt, - alsof met ongeziene vleugels,
Een engel zijn trillende snaren raakte;
En fluistert, in zijn lied,
"Waar was gij al die tijd?"*

Henry Wadsworth Longfellow

The Coolin *uit: REINCARNATIONS*

Samuel Barber

Come with me, under my coat,
and we will drink our fill
of the milk of the white goat,
or wine if it be thy will.
And we will talk, until

Blonde schoonheid

*Kom bij me, onder mijn jas,
en wij zullen naar hartenlust
drinken van de melk van de witte geit,
of wijn als jij dat liever wilt.
En op de flank van de heuvel*

talk is a trouble, too,
out on the side of the hill;
And nothing is left to do,
but an eye to look into an eye;
and a hand in a hand to slip;
and a sigh to answer a sigh,
and a lip to find out a lip!
What if the night be black!
And the air on the mountain chill!
Where the goat lies down in her track,
and all but the fern is still!
Stay with me, under my coat!
And we will drink our fill
of the milk of the white goat,
out on the side of the hill!

*zullen we praten,
totdat ook praten moeite kost;
en er niets meer te doen is,
dan elkaar in de ogen kijken,
en een hand die in een hand glijdt,
een zucht die een zucht ontlokt,
en een lip die een lip vindt!
Wat als de nacht zwart is!
En de lucht op de berg kil!
Waar de geit neerligt op haar pad,
en behalve de varens alles stil is!
Blijf dan bij mij, onder mijn jas,
en wij zullen naar hartenlust
drinken van de melk van de witte geit,
op de flank van de heuvel.*

James Stephens (naar Antoine Ó Raifteirí / Anthony Rafferty)

With a Lily in Your Hand

Eric Whitacre

With a lily in your hand
I leave you, o my night love!
Little widow of my single star
I find you.
Tamer of dark butterflies!
I keep along my way.
After a thousand years are gone
you'll see me, o my night love!
By the blue footpath,
tamer of dark stars,
I'll make my way.
Until the universe
can fit inside my heart.

*Met een lelie in je hand
Verlaat ik je, o mijn nachtliefde!
En als kleine weduwe van mijn eenzame ster
Vind ik jou.
Temmer van donkere vlinders!
Ik blijf op mijn pad.
Na verloop van duizend jaar
zul je me zien, o mijn nachtliefde!
Over het blauwe voetpad,
temmer van donkere sterren,
Zal ik mijn weg banen.
Tot het universum
kan passen binnen mijn hart.*

Federico García Lorca, 1898-1936
(uit het Spaans vertaald door Jerome Rothenberg)

My Spirit Sang All Day

Gerald Finzi

My spirit sang all day
O my joy.
Nothing my tongue could say,
Only my joy !
My heart an echo caught-
O my joy-
And spake, Tell me thy thought,
Hide not thy joy.
My eyes gan peer around,-
O my joy-
What beauty hast thou found?
Shew us thy joy.
My jealous ears grew whist ;-
O my joy-
Music from heaven is 't,
Sent for our joy?
She also came and heard;
my joy,
What, said she, is this word?
What is thy joy?
And I replied, O see,
my joy,
'Tis thee, I cried, 'tis thee:
Thou art my joy.

*Mijn hart zong de hele dag
O mijn geluk.
Mijn tong kon niets zeggen,
Alleen mijn geluk!
Mijn hart ving een echo op-
O mijn geluk-
En sprak, Vertel me je gedachte,
Verberg je geluk niet.
Mijn ogen begonnen rondom te kijken,-
O mijn geluk-
Wat voor schoonheid heb je gevonden?
Toon ons je geluk.
Mijn jaloerse oren werden stil;-
O mijn geluk-
Muziek uit de hemel is het,
Voor ons geluk gezonden?
Zij kwam ook en hoorde;
mijn geluk,
Wat, zei ze, is het woord?
Wat is je geluk?
En ik antwoordde, O zie,
mijn geluk,
'Jij bent het, schreeuwde ik uit, jij bent het:
Jij bent mijn geluk'.*

The Silver Swan

Orlando Gibbons

The silver swan who, living,
had no note,
when death approached,
unlocked her silent throat.

Leaning her breast against the reedy shore,
thus sung her first and last,
and sung no more:

"Farewell all joys,
O death come close mine eyes.
More geese than swans now live,
more fools than wise."

*De zilverkleurige zwaan, die bij leven
geen noot zong.
Ontslot haar stille keel,
bij het naderen van de dood.

Zij leunde haar borst op een oever vol riet,
En zong voor het eerst en voor het laatst
en daarna niet meer:

"Vaarwel, al mijn geluk,
en dood, kom maar mijn ogen sluiten.
Nu leven er meer ganzen dan zwanen,
meer dwazen dan wijzen."*

The Bluebird

Sir Charles Villiers Stanford

The lake lay blue below the hill,
O'er it, as I looked, there flew
Across the waters, cold and still,
A bird whose wings were palest blue.

The sky above was blue at last,
The sky beneath me blue in blue,
A moment, ere the bird had passed,
It caught his image as he flew.

*Het meer lag blauw onder de heuvel,
Eroverheen vloog, toen ik keek,
Langs al het water, koud en stil,
Een vogel met vleugels van het bleekste blauw.*

*De hemel erboven was blauw uiteindelijk,
En de hemel onder me blauw gespiegeld in blauw,
Op één moment, voor de vogel voorbijvloog,
Ving hij zijn eigen beeld in zijn vlucht.*

Clear and Gentle Stream

Gerald Finzi

Clear and gentle stream!
Known and loved so long,
That hast heard the song
And the idle dream
Of my boyish day;
While I once again
Down thy margin stray,
In the selfsame strain
Still my voice is spent,
With my old lament
And my idle dream,
Clear and gentle stream!

Where my old seat was
Here again I sit,
Where the long boughs knit
Over stream and grass
A translucent eaves:
Where back eddies play
Shipwreck with the leaves,
And the proud swans stray,
Sailing one by one
Out of stream and sun,
And the fish lie cool
In their chosen pool.

Many an afternoon
Of the summer day
Dreaming here I lay;

*Helder kalme stroom,
immer bekend en bemind
gij hoorde het lied van het kind
en de ijdele droom
van mijn jongensdagen;
nu ik opnieuw kom klagen,
langs uw oever vlied.
In hetzelfde lied
vindt nog mijn stem de kracht
voor mijn oude klacht
en mijn ijdele droom,
helder kalme stroom!*

*Waar mijn oude plekje was
zit ik weer hoog en droog.
Waar de dichte takkenboog
weeft boven stroom en gras
een doorschijnend bladerdak:
kolken op het watervlak
spelen schipbreuk met de blaren
en de trotse zwanen varen
zeilen een voor een op rij
de stroom en de zon voorbij
en de vissen liggen koel
In hun uitverkoren pool*

*Zo menig middaguur
van een zomerdag
dat ik dromend lag;*

And I know how soon,
Idly at its hour,
First the deep bell hums
From the minster tower,
And then evening comes,
Creeping up the glade,
With her lengthening shade,
And the tardy boon
Of her brightening moon.

Clear and gentle stream!
Ere again I go
Where thou dost not flow,
Well does it beseem
Thee to hear again
Once my youthful song,
That familiar strain
Silent now so long:
Be as I content
With my old lament
And my idle dream,
Clear and gentle stream.

*en waar op dit uur,
wie zal het hier horen,
eerst de zware klok galmt
van de kloostertoren,
en de avond talmt
besluipt de open plekken
met zijn lange schaduwbaan
en het weldadig trage wekken
van de heldere maan*

*Helder kalme stroom,
voordat ik u verlaat
naar waar gij niet gaat,
zing ik zonder schroom
voor u nog eenmaal
mijn zo jeugdig lied
dat vertrouwd verhaal
klonk zo lang al niet:
wees als ik tevree
met mijn oud geweest
en mijn ijdele droom,
helder kalme stroom.*

(vertaling Bavo Hopman)

Music When Soft Voices Die

Sir Charles Hubert Parry

Music, when soft voices die,
Vibrates in the memory --
Odours, when sweet violets sicken,
Live within the sense they quicken.

Rose leaves, when the rose is dead,
Are heaped for the beloved's bed;
And so thy thoughts, when thou art gone,
Love itself shall slumber on.

Percy Bysshe Shelley

*Muziek trilt, als zachte stemmen wegsterven,
In het geheugen door;
Geuren leven, als zoete viooltjes verleppe,
Verder in het zintuig dat ze doen opleven.*

*Rozenblaadjes liggen, als de roos is vergaan,
Opgehoopt voor het bed van de geliefde;
En zo zal op uw gedachten, als u weg bent,
De liefde zelf sluimeren.*

P A U Z E

Gloria

Francis Poulenc

I. Gloria

Gloria in excelsis Deo.

Et in terra pax hominibus bonae voluntatis.

Ere zij God in den hoge

En vrede op aarde voor mensen van goede wil.

Glory to God in the highest.

And on earth peace to men of good will.

II. Laudamus te

Laudamus te, benedicimus te,

adoramus te, glorificamus te;

Gratias agimus tibi, propter magnam gloriam tuam.

Wij loven U, wij prijzen U,

Wij aanbidden U en verheerlijken U.

Wij zeggen U dank voor Uw grote Heerlijkheid.

We praise Thee, we bless Thee,

We adore Thee, we glorify Thee.

We give thanks to Thee for Thy great glory.

III. Domine Deus

Domine Deus, Rex caelestis! Deus Pater, Pater omnipotens!

Gloria.

Heer God, hemelse Koning ! God de Vader, de almachtige Vader!

Ere zij God.

Lord God! Heavenly King! God, the father Almighty!

Glory to God.

IV. Domine Fili unigenite

Domine, Fili unigenite, Jesu Christe!

O Heer, Uw eniggeboren zoon, Jezus Christus

O Lord, the only begotten Son! Jesus Christ.

V. Domine Deus, Agnus Dei

Domine Deus, Agnus Dei! Filius Patris, Rex caelestis

Qui tollis peccata mundi, miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi, suscipe deprecationem nostram.

O Heer God, Lam van God, Zoon van de Vader, hemelse Koning.

Gij, die de zonden van de wereld wegneemt, ontferm U over ons.

Gij, die de zonden van de wereld wegneemt, aanvaard ons gebed.

O Lord God! Lamb of God! Son of the Father, heavenly King
Thou, who takest away the sins of the world, have mercy upon us.
Thou, who takest away the sins of the world, receive our prayer.

VI. Qui sedes ad dexteram Patris

Qui sedes ad dexteram Patris, miserere nobis.
Quoniam tu solus sanctus.
Tu solus Dominus. Tu solus altissimus, Jesu Christe!
Amen.

*Die gezeten is aan de rechterhand van de Vader, ontferm U over ons.
Want Gij alleen zijt heilig,
Gij alleen zijt Heer, Gij alleen zijt de Allerhoogste, Jezus Christus.
Amen.*

Thou, who sittest at the right hand of the Father,
have mercy upon us.
For Thou alone art holy,
Thou alone art Lord, Thou alone art the most high, Jesus Christ.
Amen.
